

14è PESSEBRE VIVENT DE VALLGORGUINA

Dissabte 21 de desembre, a les 6 de la tarda a la Plaça de la Vila

Una llegenda per a les primeres pastanades

Organitzat per: COMISSO PESSEBRE
Col·labora: Ajuntament de Vallgorguina

La Vall

El cabirol
Espai de natura i lleure

**ÀREA DE PÍCNIC I
BARBACOES**

Crta C - 61 km. 9 Vallgorguina
Tel: 659 791 053

FUSTER - EBENISTA

Jordi Campos Gárata

Tel. 689 65 33 14 • jordicampos@gmail.com

Alguersuari, 7
08470 Sant Celoni
Tel. 93 848 52 04
llibres@alguerset.com
www.alguerset.com

Braseria
**El Paller de
Can Pradell**

Vallgorguina
Tel. 606 009 884
Tel. 696 055 234 (Paco)

VALLGAEC, S.L.
Instal·lació Gas • Aigua
Electricitat • Calefacció
Climatització

C/ Montseny, 13 · 08471 Vallgorguina (BCN)
Tel. 93 867 87 48 · Mòbil: 610 861 637 · vallgaec@vallgaec.es

**FUSTERIA
MORA**

Villa Teresa s/n Ernest 93 867 94 23
08471 Vallgorguina Salvador 93 867 91 16
fusteriamora@gmail.com Mòb. taller 666 267 657

**Hípica
Merendero
Can Virgili**

TEL. 93 867 92 82 • 08471 VALLGORGUINA

Aluminis KM 20 sl
Sant Celoni

T. 34 93 867 58 87 • aluminiskm20@gmail.com

EVENTS I VIATGES

Carreer Major 146 Sant Celoni

Instal-mant
Lampistes S.L.

* MANTENIMENT INDUSTRIAL I DOMESTIC
* PNEUMÀTICA
* AUTOMATISME

Instal·lador autoritzat
amb llum, aigua, calefacció,
aire condicionat,
plaques solars i gas.

Ctra. Nova, 45 - M. 670 40 32 47 - 08471 VALLGORGUINA
instalmant1@gmail.com

Restaurant

La Font
La Font de Can Morera
al mig de la natura

- Gran assortit d'arrossos
- Peix i marisc fresc
- Carns a la brasa
- Postres casolans d'elaboració pròpia
- Àmplia carta de vins

tel. 93 867 90 73
Camí de Can Botil s/n
08470-VALLGORGUINA

CONSTRUCCIONS TORRAS
Gabriel Torras Barri

Camí Camp de futbol, s/n
08471 VALLGORGUINA
M. 677 472 361
T. 93 867 90 77

gabrieltorras@hotmail.com

INDEX

Les piles baptismals de l'època romànica i els seus simbolismes, JOSEP MARIA ARMENGOL	4
En el mil·lenni de la fundació del monestir de Montserrat, JOAN PORTALS	8
Trump i la seva repercussió a Europa, TESSA BARLO	11
El grup de teatre de Vallgorguina amb la Marató, GRUP DE TEATRE DE VALLGORGUINA	12
Agenda, ACV	12
Pessebre Vivent, MONTSERRAT PALOMÉ	13
Masies i Cases de Vallgorguina: Can Caians, CAL DESENTEGAT, CAN PAU GRAS , JAUME MORA	16
Tió 2024, JAUME MORA	18
Campió del Món de Caiac Cross Júnior Faust Clotet, MONTSERRAT PALOMÉ	19
Necrològiques, MONTSERRAT PALOMÉ	19
L'empoderament del futbol femení, MARIA QUEROL	20
Emma de Barcelona, l'abadessa repobladora, AGNÈS ROTLLER	21
Insectituts II , FF/2021	22
Cavalcada dels Reis Mags, BERTA UTRILLO	25
Crònica esportiva, LLUÍS REVERTER	26
Foto antiga, ACV	29

Edició:	Associació Cultural Vallgorguina. Baixos de la Rectoria (plaça de la Vila, 2. 08471 Vallgorguina) www.acvvallgorguina.org - acv.vallgorguina@gmail.com
Consell de redacció:	Jaume Mora, Lluís Reverter i Francisco Torralba
Maquetació:	Francisco Torralba
Imatge de la portada	Francisco Torralba
Impressió:	Area Local Exterior (C/ Turó de l'Home, 49 Local - 17450 Hostalric-Girona)
ISSN:	1139-6180
Dipòsit Legal:	B-31.949-1981
Tiratge:	300 exemplars
Preu de venda:	2,50 €

Els articles publicats a *La Vall* expressen només l'opinió dels seus autors.
Queda prohibida la reproducció total o parcial d'aquesta publicació sense citar la seva procedència.

AQUESTA REVISTA HA ESTAT GUARDONADA AMB EL 5È PREMI AMADOR GARRELL I ALSINA, 1997

Adscrita a la

 ACPC
Associació Catalana
de la Premsa Comarcal

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
**Departament
de la Presidència**

Les piles baptismals de l'època romànica i els seus simbolismes

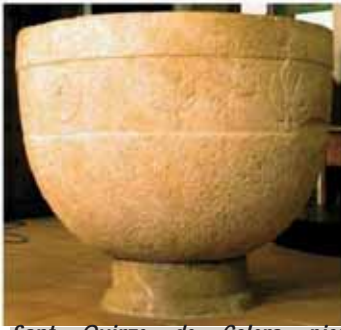
La gran riquesa i varietat de piques baptismals del nostre país és destacable, malgrat les guerres i destruccions per invasions sofertes encara tenim un llegat de piques important escampades per tota la nostra geografia catalana. Sobre el mot pica el Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana, vol. VI, pag. 520-522 de Joan Coromines, fa esment de la següent definició: Pica, en el sentit de conques i dipòsits de líquids, es un mot cabdal del català, de tots els llocs i tots els temps, com a denominació de la peça de pedra, terrissa, etc., còncava destinada a aigües o altres líquids.

Quan d'una pica es tractava, volien referir-se a un sarcòfag buidat en la pedra. D'aquí, que en tot temple cristià, s'usaren els vells sarcòfags (dessaclralitzats després de ser utilitzats pel transport de cadàvers de sants o de relíquies) com a piques baptismals, per allò de les virtuts dels sants cossos que havien guardat i es traspassaven als benvinguts a la fe del cristianisme.

Un abundant nombre d'elles i, sobretot, de diferents tipus, on no hi falten les d'immersió, així que, tampoc, aquestes es limiten a un determinat indret geogràfic, que hagués pogut trobar-se baix el control de desviacions de la doctrina cristiana del moment o a un retornar a la vertadera fe de Crist.

Quan l'evolució que es feia present en el segle XIV, el baptisme d'infusió anar desplaçant el d'immersió, però hi ha referències i, sobretot, grans piques que confirmen que aquest es continua practicant en diverses diòcesis fins a mitjan segle XVI. La celebració consistia en una vetlla nocturna, presidida normalment pel bisbe, en la qual hom celebrava la benedicció de l'aigua baptismal, la renúncia a Satanàs, l'exorcisme i una primera unció.

El concepte, no la forma, de banyera que s'hi va donar era perquè es tractava

Sant Quirze de Colera pica baptismal del segle XIII.

Sant Martí d'Empúries pica baptismal del S. XII-XIII

de rentar, es a dir, s'introduïa un home brut (pecador) i el treien net (sense pecat). Per fer expressiu aquest acte del bateig, entrava a la pica o banyera mirant a tramuntana (nord), sinònim de mort i pecat, i sortia en direcció

a llevant, Deu i Vida. De piques baptismals n'hi ha de moltes formes, ovalades, poligonals, quadrades. A partir del segle XIII, a l'interior de la copa es fa un segon recipient, l'un contindrà l'aigua per el bateig i l'altre recollirà l'aigua que cau del cap de la criatura que bategen per tal d'evitar contagis i malalties. A partir del segle XV es tapen. Per abocar l'aigua sobre el neòfit s'utilitza una petxina: Segons la tradició, Sant Joan ho va fer amb Jesús.

La petxina neix, també, del concepte de matriu, de portadora de vida i de fertilitat.

SBasilica de Castelló d'Empúries pica baptismal per immersió, la petita per infants S.XIII.

Pica aigua beneïda S.XIII

En l'estudi dels símbols, s'observa que molts cops s'associa la perla que neix d'una petxina amb la figura de Crist i la regeneració i la vida. La pica d'aigua beneïta o beneïda es troba a l'entrada del temple.

A les antigues basíliques

Pica baptismal de Sta. Maria de Porqueres.

Pica baptismal de Pau, alt Emporda

ja existia a l'atri una font, que els fidels utilitzaven per rentar-se mans i cara abans d'entrar-hi. En els segles XI-XII, ja es fa present una

font i es, a partir del segle XII, quan es comencen a popularitzar les piques amb aigua beneïda per purificar, moltes en forma de petxina, al interior de les esglésies.

St. Domènec, Peralada, pica baptismal del segle XI-XII

St. Llorenç del Penedès, pica amb sexafolia (flor de la vida)

Flor de la vida

Simbolisme en les representacions: una de les grans funcions de l'escultura romànica fou adoctrinar al poble. Hem de tenir present que les imatges actuaven com una

bidna als uis de la població analfabeta que no sabia llegir.

La sexafòlia[a] o hexafòlia, també anomenada hexapètala, flor de la vida, estrella de sis puntes, rosa de sis pètals o simplement roseta, és un símbol ancestral construït a partir d'una figura geomètrica que mostra una flor de sis pètals inscrita a dins d'un cercle.

El seu significat és polisèmic, tot i que principalment se l'ha considerat un símbol solar relacionat amb l'heliolatria o adoració al Sol. Per aquest motiu es pot entendre també com un element de significació celestial o astral, vinculat amb la vida, la regeneració, la immortalitat i l'eternitat. La sexafòlia admet una interpretació de

St. Jaume dels Domenys pica baptismal

Gausac St. Martí (Vall d'Aran) (amb la flor de la vida)

caràcter numerològic a partir dels tres nombres que posa en relació: 1 (cercle), 6 (pètals) i 12 (arcs), que la vincularien amb el simbolisme zodiacal, la roda còsmica i l'any solar.

En el context

pirinenc s'ha interpretat també la sexafòlia com a representació esquemàtica de la flor de la carlina, utilitzada des de temps immemorials com a amulet protector en masies i cases de pagès, possiblement vinculada a un substrat bascoide que s'hauria estès per tota la serralada i que sobreviu actualment al País Basc en la figura de l'eguzkilo (flor del sol). El símbol de la Flor de la Vida té l'habilitat de demostrar com totes les coses provenen d'una font i estan íntimament i permanentment teixides entre si. Alguns investigadors la consideren una plantilla de la qual es poden extreure o derivar-se altres models geomètrics, i ubiquen dins del seu disseny figures de variat origen, com la vesica pisis o mandorla, el Arbre de la Vida de la Càbala, els sòlids platònics, etc., relacionant-la amb la geometria sagrada.

Amb el declivi de les religions grecoromanes va ser assimilat pel cristianisme, que l'emplaçà habitualment en la imatgeria de temples i sarcòfags conjuntament amb la

creu. El mateix disseny que a Itàlia és conegut com a Flor Hexapétala o Roseta hexapétala . es poden trobar en mosaics romans i altres construccions a manera decorativa. Segles més tard reapareixen amb profusió a esglésies romàniques, edificis importants i tota mena d'articles de pedra i fusta.

Figura en l'ornamentació de nombroses ermites romàniques pirinenques, per exemple a les portalades de Sant Joan d'Isil, Sant Llorenç d'Isavarre, Sant Lliser d'Alós i Sant Martí de Borén (Alt Àneu) o a la volta del comunidor de Santa Eulàlia d'Encamp (Andorra), però també es pot trobar en zones més allunyades de l'alta

muntanya com al claustre del Monestir de Santa Maria de Bellpuig de les Avellanes (Noguera), a les finestres del Santuari dels Arcs de Santa Pau (Garrotxa) o a la dovella central de l'església romànica de Sant Mateu de Miramar a Figuerola del Camp (Alt Camp). Al museu del monestir de Santa Maria de l'Estany (Moianès) s'hi conserva fins i tot una pica d'aigua beneïta amb una sexafòlia tallada al fons.

Josep M Armengol: Historiador josepm@armengol.org

En el mil·lenari de la fundació del monestir de Montserrat

Aquest any 2025, que acabem d'iniciar, es commemora el mil·lenari de la fundació del monestir de Montserrat per una de les figures cabdals de la història de la nostra Alta Edat Mitjana, l'abat Oliba, besnet de Guifré el Pilós, i en aquell moment abat de Ripoll, de Sant Miquel de Cuixà i de Sant Martí del Canigó i també bisbe de Vic.

Com diu l'historiador Antoni Pladevall en la seva obra *Els monestirs catalans*, magníficament il·lustrada amb les fotografies de Francesc Català Roca, la història de Montserrat ve condicionada per tres factors bàsics sempre operants al llarg dels anys: *la muntanya, la imatge de la Moreneta i el monestir de benedictins*, la fundació del qual enguany es commemora.

La muntanya, un colossal amuntegament de matèria sedimentària emergida del fons d'un llac d'època eocènica dessecat per un cataclisme geològic, ha donat lloc a nombrosos estudis dels geògrafs.

Pel que fa a la imatge, una antiga llegenda explica que va ser trobada per uns pastors en una cova l'any 880, una llegenda que va ser el motiu que el 25 d'abril de l'any 1880 se'n celebrés el mil·lenari. Aleshores s'organitzà un concurs per posar música al poema *El Virolai* escrit per Jacint Verdaguer, concurs al qual s'hi

presentaren 68 partitures, de les que en va resultar guanyadora la del músic Josep Rodoreda.

La primera escriptura coneguda que esmenta el nom de Montserrat és del 20 d'abril de l'any 888 i porta la signatura del comte Guifré el Pilós, que feia donació d'una sèrie de terres i possessions al monestir de Ripoll fundat per ell uns anys abans, a canvi de lliurar-li el seu fill petit Radulf, que aleshores tenia tres anys, perquè hi fos educat i es convertís amb el pas del temps en abat del que havia de ser el gran centre religiós de la Marca Hispànica, la frontera al sud dels Pirineus de l'imperi dels francs.

El text diu així: *Et in alio loco in ipsa Marca, locum quem nominant Monte Serrado, ecclesias quae sunt in cacumine ipsius Montis vel ad inferiora eius*, és a dir, en un altre lloc d'aquesta Marca, el lloc que anomenen Montserrat amb les esglésies del cim o de les parts baixes.

Les esglésies a què es refereix aquest document eren anteriors a la dominació musulmana i segurament potser de l'època visigòtica. La distància existent entre Ripoll i Montserrat va fer difícil la presa efectiva de la muntanya per part del monestir, de tal manera que el fill de Guifré, el comte Sunyer, va haver de confirmar aquella possessió en un document de l'any 933, el qual citava les capelles de Santa Maria, Sant Iscle, Sant Pere i Sant Martí.

Van ser moments en què la muntanya de Montserrat va esdevenir un centre de pelegrinatge i va atreure nombroses persones que es volien dedicar a la vida contemplativa. Una d'aquestes persones, de nom Cesari, va aconseguir que la comtessa Riquilda, esposa del comte Sunyer, li concedís la possessió d'un cenobi sota l'advocació de Santa Cecília i regit per la regla de Sant Benet, que va ser posat sota l'advocació del bisbe de Vic.

Són anys de repoblació d'uns territoris fins aleshores abandonats en els que els senyors feudals juguen un paper important, com va ser el cas de l'esmentat Cesari, que va aconseguir que la cort comtal concedís a Santa Cecília els drets sobre la resta de les capelles existents a la muntanya. Abans de poder fundar el monestir de Montserrat, Oliba va haver d'intentar recuperar la titularitat de la muntanya. Com a primer pas per fer-ho, va aconseguir una butlla papal l'any 1011 en la qual s'afirmava que tota la muntanya era propietat del monestir de Ripoll. Malgrat això, els comtes no atengueren en principi la seva petició, una petició que va reiterar l'any 1022 i que llavors sí que va tenir el seu efecte ja que el 29 de juny d'aquell any el comte Berenguer Ramon I i la comtessa Ermessenda acudiren a Ripoll per confirmar en persona la propietat del monestir sobre la muntanya. Oliba envià aleshores diversos monjos de Ripoll cap a Santa Maria de Montserrat amb l'orde de formar un cenobi

directament dependent de Ripoll. Així, la fundació del monestir es produí l'any 1025 i fins l'any 1049 va dependre de Ripoll.

Encara en vida d'Oliba el nou monestir va rebre donacions de tota mena mentre avançava la construcció de les dependències dels monjos i del nou temple, possiblement al lloc que ocupava una antiga capella romànica. L'església, d'una sola nau, tenia un únic altar dedicat a Santa Maria que estava presidit per aquella imatge de la Verge que havia estat trobada a la cova aquell llunyà any 880, segons la llegenda citada.

A partir d'aquell moment, els successors d'Oliba procuraran l'increment del seu patrimoni, un increment que es produirà també gràcies a les donacions testamentàries de nombrosos particulars, unes donacions afavorides pel prestigi del seu fundador, l'abat Oliba, i per les circumstàncies històriques d'aquell mil·lenni acabat d'iniciar.

I aquest va ser l'inici d'una història que va començar fa mil anys en la que el monestir de Montserrat es va convertir aviat en el centre espiritual més important de la Corona d'Aragó i va adquirir un gran pes en la política del seu temps. Es tracta d'una història en la que anirà quedant reflectida bona part de la història de Catalunya.

Els actes organitzats per commemorar la fundació del monestir van començar el passat dia 7 de setembre de l'any passat i acabaran el 8 de desembre d'aquest any 2025. Comprendran més de mil activitats dividides en quatre blocs: religió, cultural, participatiu i social, unes activitats que, com va assenyalar l'actual Pare Abat, Manel Gasch, en la convocatòria d'aquest esdeveniment, tindran com a objectius principals apropar la vida monàstica a la societat actual i ser el punt de partida pel Montserrat del futur.

I pels amants de la muntanya i de l'excursionisme en general, cal afegir que el passat dia 16 de gener la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, amb el suport del Patronat de la Muntanya de Montserrat, va inaugurar i homologar un nou sender circular al massís de Montserrat (PR-C 1025), que té un recorregut total de 28 quilòmetres i un desnivell positiu de 1.500 metres. Aquest sender permet recórrer indrets tan emblemàtics de la muntanya com el Cavall Bernat, l'ermita de Sant Benet, el monestir de Santa Cecília, les Agulles i el seu refugi, el camí del Bruc a Collbató, les coves de Salnitre i el mateix monestir de Montserrat. Amb tal motiu es van descobrir dues plaques indicatives del recorregut del sender situades a la cruïlla entre l'estació inferior del funicular de Sant Joan i el camí de Sant Miquel.

Joan Portals Martí

Trump i la seva repercussió a Europa

Quan en el 2016 va guanyar per primera vegada les eleccions als Estats Units, es va produir una estupefacció general, ¿com havia pogut guanyar a Hillary Clinton, una dona molt més preparada i qualificada que ell? Aquesta segona vegada ha estat més decebedora, un personatge perseguit per la justícia, mentider, misogin, barroer, maleducat, etc. És en definitiva un ignorant sense cap principi, indigne de ser el president dels Estats Units.

Però els EUA no és Europa, existeix una "Amèrica profunda" que són milions de persones. Són uns votants de raça blanca sense estudis o molt bàsics, majoritàriament d'origen irlandès i escocès, assentant a la serralada dels Apalatxes i que travessa del nord a sud dels EUA. Es tracta d'un sector molt pobre i molt radicalitzat amb les idees. Viuen en una decadència que dura més de quaranta anys i com sols passar, busquen culpables de la seva situació. Arriba Trump i els diu jo soc dels vostres, "Heu estat oblidats fins ara, jo us asseguro que des d'ara ja no ho sereu més".

La societat que viuen a les costes, est i oest els menyspreen, per ser un sector on la gent és majoritàriament alcohòlica, problemes de drogues (la droga més utilitzada és fentanil) amb tots els problemes i malalties que suposa. Curiosament, això no afecta ni als afroamericans, ni asiàtics, ni hispans. Trump ha sabut escoltar a aquesta altra Amèrica. Aquí el secret del seu èxit, Hillary Clinton els va titllar de "deplorables" i Kamala Harris "d'escombraries". Hi ha dues Amèriques, i Trump els hi diu: "Jo soc la vostra revenja".

Dit això, no cap dubte de què Trump és una amenaça per Europa. El primer a patir les conseqüències serà Ucraïna, no tindrà més ajuda militar i Europa tampoc podrà suplir el cost econòmic que feia els EUA. Per altra banda, sabem de la seva amistat amb Putin. El seu desgavell econòmic amb els aranzels que pot fer no només a Europa, sinó a escala mundial, pot ser tan desastrós, que ens pot portar a la tercera guerra mundial, hem de tindre en compte que estem en un món globalitzat, tot ens afecta a tots.

Europa té una oportunitat de mirar per ella, és ara o mai, i tindre polítiques pròpies i sobretot, defensar l'economia interior dels països que la componen, potser és el moment de canviar les polítiques europees en referència a l'exterior.

Tessa Barlo

El grup de teatre de Vallgorguina amb la Marató

Aquest any el grup de teatre de Vallgorguina hem participat en l'espectacle d'improvisació: impro Fighting.

La idea es va forjar després de parlar amb diferents grups de teatre de Sant Celoni, Trocateatre i kuòniam. En aquestes converses, es va decidir assajar un dia per setmana durant dos mesos amb l'ajuda d'una professional, perquè ens donés directrius i consells per poder aconseguir un espectacle de qualitat, amb l'objectiu de realitzar dues actuacions, una a St. Celoni i l'altra a Vallgorguina, on la finalitat dels guanys recaptats anessin destinats a la marató d'enguany.

El resultat final ha sigut més que satisfactori, amb una recaptació a St. Celoni de 601,50€ i a Vallgorguina de 225,50€ i també tota una experiència.

Tot i la dificultat que comportar realitzar

un espectacle d'improvisació, estem orgullosos i orgullosos del resultat, i tenim la intenció de seguir aprenent i de produir més espectacles d'improvisació.

No volem acabar aquest escrit, sense donar les gràcies un cop més a totes les persones que vàreu assistir, perquè sou les que feu possible i doneu sentit a tot el que fem.

Grup de teatre de Vallgorguina

AGENDA MARÇ-ABRIL

Museu del Bosc i la PAGESIA: Obert dissabtes i diumenges, de 10 a 14h. Can Mainou, Carretera Nova, 36.

Carnestoltes: Rua i animació amb el grup "Xarop de Canya". Plaça de la Vila, 1 de març a les 17 hores.

San Jordi: A la plaça de la Vila, l'ACV posarà una parada amb llibres i roses.

Pessebre Vivent

El passat 21 de desembre a les 6 de la tarda vam representar el 14è Pessebre Vivent". Enguany tenim 74 personatges que li van donar vida amb 15 escenes ,dues més que altres anys ,el menjador i la taverna .

Com sempre el recorregut al voltant de l'església. Senzill però bonic i a l'acabar l'ajuntament va obsequiar amb coques i beguda.

Volem donar gràcies a tots i totes els col·laboradors/es que gràcies a ells hem pogut fer el Pessebre.

Esperem poder tornar-lo a fer l'any vinent

Moltes gràcies a tots

Montserrat Palomé

66-67-68

CASES I MASIES DE VALLGORGUINA

Masies en ruïnes: Can Caiors, Cal Desentegat, Can Pau Gras *Jaume Mora*

Un dibuix de com era la façana de la casa

Can Caiors: (ruïnes)

Situació: Les restes d'aquesta casa són molt a la vora del sot de Cal Cucut entremig d'una pineda i, no gaire lluny d'aquesta masia, que podem veure la seva façana.

Descripció: Actualment, només queden dues parets que formen un escaire, per aguantar la

terra. A sobre hi devia haver la casa, construïda, però tota la resta de material ha desaparegut.

Història: La família de Can Pau Gras, potser va deixar aquesta casa i va baixar a viure al poble. A la banda de darrere la masia de cal Tallador, hi havia una altra casa, coneguda per la Caseta del Tayadó, i també per Can Pau Gras. No seria estrany, ja que la gent de moltes cases de pagès vingueren al poble quan va començar a créixer.

Al voltant d'aquesta casa hi havia les terres de conreu i també la vinya, encara es coneix pels pins actuals i les rases que hi havia a la vinya.

L'any 1795, en Pau Gras va contribuir amb 5 sous per formar un cos de Miquelets (guerra Gran 1793-95).

"Possessió anomenada d'en Pau Gras, cereals, secà, erms, propietari Francesc Gras" (AM, cadastre del segle XIX, núm. 57) "Peça de terra paratge denominat Pau Gras. Andreu Aràbia Gras" (Trasllat de domini de finques any 1946).

"Paratge denominat Can Pau Gras, vinya" (AM, cadastre, any 1943, vol. II, núm. 5, f. 5-1).

Cal Desentegat (ruïnes)

Situació: Aquesta casa era situada a l'esquerra del camí que va a Coll Senís, entre els sots del Torrantàs i el sot de l'Alba. Les ruïnes són al costat esquerre del camí que va cap a can Puravia (ruïnes) i can Pau Foguera.

Descripció: Actualment, hi ha unes restes de paret que formaven la casa, però per la forma que té, havia de ser un habitatge molt petit, semblant a una barraca.

L'any 1860 en el Nomenclàtor de la província de Barcelona, trobem catalogada Cal Desentegat com una casa de pagès, i tenia el núm. 34, i era del quarter 1.

Ruïnes de Cal Desentegat

(Cadastre any 1947, núm. 181, f. 135-10) "Peça de terra campa, vinya, suros en la que existí una casa coneguda per Cal Desentegat, llevant Josep Gras de la Muntanya, migdia Jaume Pujol, entremig el torrent de Coll Senís, ponent Joan Oms, Salvador Pradell, nord Josep Terrades, Josep Castanyer. Salvador Illa Pujades any 1923" (RP, Ll. 3, t. 94, f. 348)

Història: No tenim cap informació de la gent que hi havia viscut i quan van deixar de viure en aquesta casa.

A sota la casa hi havia unes feixes que s'havien conreat. Era una terra que procedia de censos i quan es va abandonar s'hi plantaren alzines.

"Per una casa en desoblat anomenada Cal Desentegat" (AM, Cadastre finals del XIX, núm. 119, PV) "Nom de la casa: Desentegat, casa de peó, distància tres quarts d'hora, un habitatge" (AM, Nomenclàtor de l'any 1859) "partida cal Desentegat"

Can Pau Gras (desapareguda)

Ruïnes de can Pau Gras

darrere la masia de cal Tallador, hi havia una altra casa, coneguda per la Caseta del Tayadó, i també per Can Pau Gras. No seria estrany, ja que la gent de moltes cases de pagès vingueren al poble quan va començar a créixer.

Al voltant d'aquesta casa hi havia les terres de conreu i també la vinya, encara es coneix pels pins

Situació: Les restes d'aquesta casa són molt a la vora del sot de Cal Cucut entremig d'una pineda i, no gaire lluny d'aquesta masia, que podem veure la seva façana.

Descripció: Actualment, només queden dues parets que formen un escaire, per aguantar la terra. A sobre hi devia haver la casa, construïda, però tota la resta de material ha desaparegut.

Història: La família de Can Pau Gras, potser va deixar aquesta casa i va baixar a viure al poble. A la banda de

actuals i les rases que hi havia a la vinya.

L'any 1795, en Pau Gras va contribuir amb 5 sous per formar un cos de Miquelets (guerra Gran 1793-95).

"Possessió anomenada d'en Pau Gras, cereals, secà, erms, propietari Francesc Gras" (AM, cadastre del segle XIX, núm. 57) "Peça de terra paratge denominat Pau Gras. Andreu Aràbia Gras" (Trasllat de domini de finques any 1946).

"Paratge denominat Can Pau Gras, vinya" (AM, cadastre, any 1943, vol. II, núm. 5, f. 5-1).

Bibliografia: Revista La Vall, Arxiu documental de l'Associació, recull oral, Garcia-Pey, Enric, recull de noms antics i moderns. Vallgorguina any 1999, Associació Cultural Vallgorguina. Portals i Martí, Joan. Vallgorguina la vall, la parròquia, el poble una llarga història, any 2011.

Tiò 2024

Com cada any, el dia 24 de desembre a les 6 de la tarda, va ser l'hora de fer cagar el Tió a la plaça, amb els nens i nenes del poble. Podem dir que enguany hi han participat 108 nens i nenes, i el Tió va ser generós amb la mainada, ja que tenien una joguina i una bossa de caramels.

L'Associació volem agrair a l'Alba Planells que va acompanyar i animar a la mainada a cantar les cançons del Tió per a fer-lo cagar.

També volem agrair al

Caliu Dolmen que es va cuidar de tirar endavant la xocolata i melindros, especialment a les persones que la repartien a tothom.

Esperem que l'any que ve podrem tornar a fer aquesta festa nostra i així mantenir les tradicions. Moltes gràcies a tots.

Jaume Mora

Campió del Món de Caiac Cross Júnior Faust Clotet

La família Clotet Riu aquest estiu ha gaudit de la fita aconseguida per un dels membres més joves.

En Faust Clotet de 17 anys que viu a Sort va proclamar-se Campió del Món Júnior en la modalitat olímpica

Caiac Cross. Ben segur que el seu besavi "Pitu Riu" estaria molt orgullós d'aquesta victòria.

Amb una gran actuació del palista del Pallars en el Campionat del Món Eslàlom Caiac Cross Júnior Sub-23 disputat a Lipstovsky y Mikulas (Eslovàquia) entre el 2 i 7 de juliol de 2024 Faust Clotet es va proclamar Campió del Món Júnior.

La Generalitat de Catalunya també li va fer una recepció especial per la seva medalla d'or.

Enhorabona i esperar que pugui competir als Jocs Olímpics de Los Angeles .

Montserrat Palomé

NOTÍCIES NECROLÒGIQUES, per Montserrat Palomé

Lluís Bosch Costa ens ha deixat el 17 de desembre de 2024 a l'edat de 78 anys, amb residència a Vallgorguina. Li agradava pintar i havia fet moltes exposicions, fins i tot a la ACV. El trobarem a faltar

Vicens Garcia Ripoll ens va deixar el 5 de gener de 2025, a l'edat de 82 anys. Molt conegut a Vallgorguina.

Jaume Prujà Armada ens va deixar el dia 24 de Gener 2025, a l'edat de 90 anys. Tenia residència a Vallgorguina. Molt conegut

Josep Paytuví Gensana va morir el dia 24 de Gener 2025, a l'edat de 95 anys. Vei de Vallgorguina, de tota la vida. Molt coneguda tota la família.

Maria Teresa Travesa Blanch va morir a la matinada del dia 26 de gener de 2025 a l'edat de 81 anys. Filla de Vallgorguina, havia sigut "Pubilla". Ara vivia a Mataró.

L'empoderament del futbol femení

Per començar en aquest article explicaré el meu vincle amb el futbol i li vull fer un homenatge a la meva àvia paterna per ensenyar-me que el futbol no és cosa només de nens, nois i d'homes. Perquè quan era petita de vegades m'adormia a la falda de la meva àvia i em cantava de cançó de bressol l'himne del Barça. La meva àvia em va explicar quan ella era petita anava el camp de les Corts amb el seu pare i el seu avi i que en aquella època no era gaire ben vist que una nena anés a veure un partit de futbol

i gràcies a la meva àvia i totes les que van anar, en l'actualitat podem anar a totes als estadis de futbol a veure partits. Jo mirava partits del Barça amb la meva àvia i ara són records bonics, en aquella època tenia d'ídols Saviola, Ronaldinho, Valdès ex... Ara comptem amb una referència destacable del futbol femení com és la doble pilota d'or Alexia Putellas i destacables com Aitana Bonmatí actual pilota d'or. La Salma Paralleulo com a tercera millor jugadora del món o la Olga Carmona golejadora als partits decisius del mundial. I ara les nenes i els nens ja poden tenir de referents jugadores i jugadors com a ídols, i totes les nenes que els agrada el futbol poden jugar ja no està mal vist hi ha moltes nenes que juguen molt bé el futbol. Jo sempre havia jugat a futbol de petita jugava amb els nens i era l'única nena. La veritat mai ho he vist com a res dolent que una nena o una noia o dona li agradi el futbol no perquè ens agradi el futbol vol dir el que algunes persones ens han dit que siguem marimacho. El futbol continua sent l'esport més gran del món. Per acabar donar-li les gràcies l'Hugo que em va dir si podia fer l'article del futbol i del Barça per ell desitjo que li agradi a l'Hugo i totes les persones que el llegeixin.

Maria Querol Pagès

Emma de Barcelona, l'abadessa repobladora

880 - Sant Joan de les Abadesses, 942 // Abadessa

TERCERA FILLA DE GUINEDILDA I GUIFRÉ, TOT I NO TRIAR EL SEU FUTUR RELIGIÓS, S'HI VA ADAPTAR A LA PERFECCIÓ. AMB UNA PERSONALITAT CARISMÀTICA I GRANS DOTS DE GESTIÓ, VA FUNDAR LA PRIMERA COMUNITAT DE MONGES DE CATALUNYA.

Emmona era petita, però els seus pares tenien grans plans per a ella. És clar que, al principi, Emma no es devia fer el càrrec del que significava ser la tercera filla del comte Guifré el Pilós i Guinedilda.

Als germans grans els tocava repartir-se els comtats de Barcelona, Girona, Osona, la Cerdanya i Besalú. I, a ella, els pares li havien assignat el monestir de Sant Joan, al Ripollès, que acabaven de crear per impulsar i controlar el repoblament de la zona. I la feina havia de començar de seguida: per això el 885, quan ella només tenia cinc anys, la van lliurar com a oblata.

Abadessa als quinze anys

I així va créixer Emma, lluny de la seva família, entre les parets fredes i nues d'aquell monestir romànic, esperant el moment en què fos prou gran per agafar-ne les regnes. Mentrestant, era el bisbe Gotmar de Vic i el seu pare qui governaven per tot arreu.

El 897, el comte Guifré va morir durant una ràtzia islàmica al Solsonès. Havia arribat l'hora que els fills continuessin la feina. Emma, que rondava ja els quinze anys, va esdevenir per fi abadessa, i va crear al seu voltant la primera comunitat de monges de Catalunya. Hi havia arribat per força, però a diferència del seu germà Radulf —donat a Ripoll com a oblat però que en va sortir per casar-se abans de ser-ne abat—, Emma es va dedicar intensament al seu càrrec. Era una dona forta i de personalitat carismàtica, que estava molt dotada per la gestió política i econòmica. Durant la seva llarga vida va aconseguir multiplicar considerablement les propietats que tenia el monestir des de la seva fundació. Va crear pobles, esglésies i monestirs (al Ripollès, al Berguedà, al Vallès...) i es va haver de defensar de les ànsies depredadores dels seus propis germans.

El poder del monestir

Ho va aconseguir gràcies al privilegi que li havia concedit el rei franc: el monestir i tota la vall de Sant Joan depenien directament d'ella, sense cap altre lligam. Emma, dins del seu territori, governava igual que els germans —o potser més, ja que fins i tot tenia poder dins de les esglésies.

Després de morir, als seixanta-dos anys, el poder i influència del monestir de Sant Joan de les Abadesses es va mantenir durant un temps, però la pressió dels comtes veïns no va cessar fins que, l'any 1017, van aconseguir finalment expulsar-ne totes les monges.

Reproducció Elles-65 dones oblidades-Agnès Rotllier-Ed. Sapiens-Octubre 2017

Insectituds II

Com a observador dels insectes considero que és un dels grups d'animals que millor mostren que la vida és un misteri: combinen la màxima complexitat dels seus cossos amb la simplicitat de les seves vides. Viuen exclusivament per trametre la vida. Es podria dir que tots els animals, inclús l'home, en el fons compartim aquest instint, però els insectes

el fan passar per davant de tots els altres. No s'ha vist mai que dos escarabats pilots es passin la pilota... més aviat se la prenen si un la té més grossa, perquè podrà garantir millor la supervivència dels seus descendents. Hi ha espècies de papallones que en la fase adulta no tenen programat menjar, perquè fan la posta molt aviat i després la seva vida ja no té sentit. En la vida dels insectes no hi ha espai pel raonament. Aquí potser rau l'atractiu que tenen per a la ment humana: la força de la naturalesa es mostra amb tota la seva intensitat. Darrera l'instint de perpetuar-se s'amaga un dels misteris de la creació que no podem entendre. Aquesta ha estat sempre la meua obsessió i el meu petit graó cap a una espiritualitat, incompresa per mi mateix.

La paradoxa dels insectes es fa encara més enigmàtica quan s'estudia el fenomen de la metamorfosi. El cos d'aquella larva que menjava tot el dia, de cop s'atura, es concentra en un racó ben protegit i una força desconeguda el desfà i amb el mateix material el re-composa, formant una nova criatura d'una complexitat que sempre sorprèn, aconseguint no desviar-se del model de la seva espècie. Caldria entendre el mecanisme que actua i produeix aquets canvis. Si es resolgués el misteri de la metamorfosi, potser seria un pas més per entendre el procés de la creació. En Kafka va donar l'oportunitat de tenir les claus d'aquest misteri al seu Gregor Samsa, però el van esclafar abans que pogués dir res.

FF/2021

NOTA. Totes les descripcions o afirmacions sobre la vida dels insectes, són estrictament personals, d'un observador aficionat, conscient de les seves limitacions. FF/2024 (Ferran/Ficció/2024).

TOT SE'M REMOU

“Fa uns dies que no tinc gana i ja no busco amb delit aquella menja única. També m’ha començat a venir una son que no havia tingut mai. Busco un lloc per descansar, arrecerat i amagat dels enemics, mentre sento que no em trobo bé: tot se’m remou per dins. Tinc la sensació que quan més dormo, més se’m desfà el cos. No sé si és un somni real o si jo sóc el mateix somni. Ara sento, o somio, que els elements del meu cos formen una pasta amorfa i espessa. Tot això al mateix temps que una força imperiosa empeny aquest magma a tornar al seu estat sòlid i a re compondre-se. La son és tan intensa que no recordo res. No sé si han passat segons, dies o mesos... Començo a despertar poc a poc, juntament amb el despertar de la consciència de ser i de voler transmetre-la amb afany. Mica en mica noto alguns elements entrelligats que comencen a tenir forma. El cos, ja molt consolidat, entortolligat, plegat o rígid, també acaba despertant-se. El seu aspecte és i-reconoscible i nou per mi. Provo de bellugar-me, d’adaptar-me a la nova forma i intento desplegar-me poc a poc. Mentre, espero quieta prenent el sol, de sobte volo..., volo..., volo!” Voles cap al teu inexorable i repetitiu destí.

FF/2021

Cavalcada dels Reis Mags

Enguany, Vallgorguina ha rebut a ses Majestats, Melcior, Gaspar i Baltasar acompanyats de 21 patges. En la seva visita, varen passar per tots els racons del nostre poble amb un trenet. La cavalcada va començar a Canadà Parc i cap a les cinc de la tarda van fer

una parada a l'Associació de veïns, on la mainada va poder donar les seves cartes. Després van arribar a Baronia del Montseny, fent recorregut pels carrers més centrícs tot llençant caramels als infants. Arribats al Nucli, van fer el recorregut habitual pels carrers més centrícs fins a arribar a la plaça de la Vila, on els van rebre grans i petits, i l'alcaldeessa els va donar la clau màgica que obre totes les portes del nostre poble. Les nenes i nens van poder gaudir d'uns instants molt màgics on van rebre algun present, i fins i tot una mica de carbó. En acabar, el Caliu ens van oferir xocolata calenta i melindros.

Abans d'anar a dormir, alguns nens i nenes van tenir la sort de rebre la visita de ses Majestats a casa seva. Però ben segur que tots els infants de Vallgorguina, com es van portar molt bé al llarg de l'any, l'endemà al matí es van trobar

a casa un munt de regals i complerts els seus desitjos!!

Els esperem l'any vinent!

Berta Utrillo

CRÒNICA ESPORTIVA , per Lluís Reverter

NOTÍCIES / patins val i gorguina

Fotos: Xavi Salbanyà

Dimecres 4 de desembre de 2024, el Club Patí Arenys de Mar va assistir a la nit de l'esport 2023-2024 a Arenys de Mar.

Un petit homenatge als esportistes que han aconseguit fites destacades durant l'última temporada, 3 patinadores premiades dels èxits aconseguits de Patins Vallgorguina – Club Patí Arenys de Mar, van ser Nara Tabarné, Arlet Albero i Aran Bosch. Moltes Felicitats!

NOTÍCIES / F.C val l gorguina

Posició i punts a la lliga de la temporada 2024-2025 fins a 1 de febrer de 2025:

AMATEUR QUARTA CATALANA: Posició 13 i 10 punts.

SEGONA DIVISIÓ FEMENÍ JUVENIL: Posició 7 i 28 punts.

CADET SEGONA DIVISIÓ: Posició 12 i 4 punts.

FEMENÍ AMATEUR F-7: Posició 9 i 14 punts.

SEGONA DIVISIÓ FEMENÍ INFANTIL: Posició 15 i 3 punts.

TERCERA DIVISIÓ ALEVÍ S12: Posició 6 i 25 punts.

BENJAMÍ TERCERA DIVISIÓ S10: Posició 14 i 6 punts.

LÚDICA INFANTIL F11: Posició 1 i 40 punts.

Foto: F.C. Vallgorguina

Ja estem a la meitat de la temporada 2024-2025, de moment Lúdica Infantil F11 va primer de la lliga, no està vinculat a la Federació Catalana.

Dels equips de la Federació Catalana, ressaltar que a aquestes alçades no estan millor classificats que la temporada passada. Només l'Aleví i Juvenil femení estan a la mateixa posició que la temporada anterior.

Foto: F.C. Vallgorguina

Gran experiència d'algunes joves del Juvenil del F.C.Vallgorguina, han pogut gaudir d'una experiència brutal! Junts amb l'Athletic Club Bilbao, era per aprendre. Van participar ATC-Academy - Barcelona - Canàries - F.C.Vallgorguina - @Athletic Club - @Athletic Club Femení.

NOTÍCIES /La Xenia debuta a Gran Canaria

296 dies després puc dir que he tornat a fer el que més m'agrada i que he treballat i esforçant-me tant temps.

Ara si, puc dir que he sigut capaç: superar una situació que mai m'havia imaginat que podria viure, d'enfrontar-me dia a dia als meus pensaments i, sobretot, de superar-me a mi mateixa. Han sigut mesos molt durs, plens de proves i de molt treball, però ara, per fi, puc dir que ha valgut la pena.

9 mesos més tard, puc dir que aquest procés m'ha ensenyat moltes coses, reaprenent cada dia i valorant cada entrenament, jugada o minut, perquè fins que no estàs fora no li dones el valor que realment té.

Soc molt afortunada de tenir a persones que han fet que aquest procés sigui molt més fàcil i sense els quals no podria haver continuat endavant.

Primer de tot, vull agrair al @fcvallgorguina, que m'ha recolzat durant tota la lesió, i al @cdjuangrandefemoficial, que ha confiat en el moment més difícil i m'ha donat aquesta oportunitat.

Sense dubte, l'ajuda de @claudiog96 i @claracospolo ha sigut imprescindible des del primer moment, ajudant-me a aixecar-me quan estava en el pitjor moment. Gràcies a les meves companyes del Vallgorguina, que em van cuidar quan més ho necessitava, i a l'equip d'aquesta temporada, que ha fet que tornar al camp sigui molt més fàcil.

I com no, a @marlene.fisio, que m'ha ajudat a ser cada dia millor i a creure que tot aniria bé. Tinc la sort d'haver estat en les millors mans, que és un 10 com a professional però, sobretot, com a persona. A tu, gràcies per aguantar-me i per la teva paciència.

A la meva família i amics, que han estat en els moments més difícils i m'han fet creure en mi en tot moment.

A tu @lluiss7764, que des del primer moment em vas dir que desistir no era una opció i que havia de lluitar cada dia. Sense tu res hauria sigut possible.

A les nenes del pis, que s'han convertit en la meva família i que m'han aguantat cada dia, fent-me valorar cada petit pas.

I sobretot gràcies a tu @nara__2005_, que m'has aguantat dia a dia i m'has acompanyat en cada pas que he fet, fent-me de psicòloga, amiga o fisio i convertint en la meva família. No hi ha l'una sense l'altra i sempre donaré gràcies a la vida per posar-te en el meu camí.

Després de tant 'pas a pas' puc dir, per fi, que toca gaudir.

FORMACIÓ DIGITAL GRATUÏTA

Videotrucada
amb els nets

A Catalunya, volem que tothom pugui fer servir les tecnologies digitals. Per això, posem en marxa **formació presencial** gratuïta en grups reduïts. T'hi apuntes? Truca al 012 o informa-te'n a mesdigitals.gencat.cat

A Catalunya, ser digital no té edat

Finançat per

Unió Europea
Fons Europeu
Next Generation

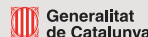
GOBIERNO
DE ESPAÑA

Pla de Recuperació,
Transformació i Resiliència

Next Generation
Catalunya

Generalitat
de Catalunya

El Govern de
tothom

Grup de gent a la llotja de l'envelat, any 1950

Francina Soler Regàs, Núria Palomé Roig, Pilar Bosch Palomé, Victòria Serrat Relat, Minyona dels Srs. Matas, M. Mercè Matas Cuspinera Angelina Salicrú Oms, Roser Gras Gra

GRUP **GAMMA**
J. Riera

Antiga Ctra. provincials, s/n
08460 Sta. Maria de Palautordera
Tel. 93 867 07 64 www.j-riera.com

J.B. JORDI BARRI PUIGVERT
CONSTRUCCIONS I REFORMES

C/ DEL SOL, 4
08471 VALLGORGUINA
Tel./Fax 93 867 91 93
Mòbil 670 24 37 48
j.barrir@terra.es

AUTO REPARACIÓ J. PUIGVERT

Ctra. Nova, 104
08471 Vallgorguina (Bcn)
Tel./Fax 93 867 92 36
arjpuigvert@gmail.com

www.jpuijvert.com

VIVERS SALICRÚ
Agricultura Biodinàmica
Verdures i Arbres Ornamentals

T. 671 033 213

www.viverssalicru.cat

IMS, S.L

Electricitat

Aigua

Climatització

Gas

Calefacció

675 68 59 47 (Vallgorguina)
cristian.sans.mu@gmail.com

PLANELLS
PINTURA DECORATIVA

Ctra. Nova, 55
08471 VALLGORGUINA (BCN)

Tel. 93 867 94 50
Mòbil 687 541 300

Per sucar-hi pa

CARNISSERIA

Dimarts, Dimecres i Dijous:
de 8'30h a 13'30h

Divendres:
de 8'30h a 13'30h i de 18h a 20h

Dissabte i Diumenge:
de 8'30h a 14h

MENJAR PER EMPORTAR

Dijous: de 10h a 14h
Divendres: de 10h a 14h i de 18h a 20h
Dissabte i Diumenge: de 10h a 14h

Carretera Nova, 43 · 08471 Vallgorguina
Tel. 677 57 99 40

BigMat
Fradera

**Magatzem professional
per a la construcció**

C/ Ramon y Cajal, 1 • 08470 SANT CELONI (Barcelona)
Tel. 93 867 15 12 • Fax 93 867 53 18 • fradera@bigmat.es • www.fradera-bigmat.es.net

TALLER DE SERRALLERIA

VALLGORGUINA

S
C
P

— tot en ferro! —

PORTES - REIXES
BARANES - TANCATS, ETC...

Església, 22 - Tel. 93 867 93 13 - 08471 VALLGORGUINA

Sergi Vilar

Gestió Immobiliària
Compra - Venda - Lloguer

AGENT
ING
NACIONAL - NEDERLANDS

Ctra. Nova, 46. 08470.Vallgorguina
Tel-Fax: 93.867 93 46
Mòbil: 670 099 093

Casa de Colònies
Granja Escola
Turisme rural
Excursions

Can Clarens

www.canclarens.cat - tel. 938679195-600585990

LLACETS

E S T A N C

- VENDA DE PREMSA
- TABAC
- ARTICLES VARIS D'OFICINA
- ARTICLES DE REGAL.

Ctra. Nova, 47
08471 Vallgorguina
T. 93 867 92 57

BORRULL

FERRETERIA INDUSTRIAL

Ctra. C-35 Km. 56,7 • 08470 Sant Celoni (BCN)
borrull@ferreteriaiborrull.com | T. 93 867 48 56
www.ferreteriaiborrull.com | F. 93 867 59 83

ARA

finques i serveis s.l.

Balmes, 23
08470 Sant Celoni
T. 93 867 58 23

Goya, 18
08440 Cardedeu
T. 93 198 36 36

www.arafinques.com

CAN MARTÍ

Allotjament Rural

Ctra. Nova, 67
08471 Vallgorguina (BCN)

600 685 547
@casacanmarti
canmarti67@gmail.com
www.canmarti.org

tel. 938679318 - 600585990

l'adopció, una bona opció

Vallgorguina

www.mascotesbcn.com

PROTUMAN, S.A.

PROJECTES • CANONADES • MECANITZACIÓ • MANTENIMENT
MUNTATGES INDUSTRIALS

POL. IND. MOLÍ DE LES PLANES • 08470 SANT CELONI (BARCELONA) • TEL. 93 867 54 50

AREA LOCAL

- Impremta
- Branding
- Tèxtil
- Vinils
- Lones
- Rètols

C/ TURÓ DE L'HOME, 49 • LOCALS 1 i 2 - HOSTALRIC
T. 872 99 38 95

CEPSA

E.S. VALLGORGUINA, S.L.

93 867 88 83

Ctra. C-61, Km. 11 • 08471 Vallgorguina

mc

mercè
casas

perruqueria i estilisme

Ctra. Nova, 46 • 08471 Vallgorguina (Barcelona)

640 151 002 / 931 792 732

La Núria donant cops de bastó al Tíó